

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2011. gada 21. jūlijā*

Lieta C-194/09 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam, ko 2009. gada 29. maijā iesniedza

Alcoa Trasformazioni Srl, Portoskuzo [*Portoscuso*] (Itālija), ko pārstāv M. Siraguza [*M. Siragusa*], *avvocato*, T. Millers-Ibolds [*T. Müller-Ibold*] un T. Grafs [*T. Graf*], *Rechtsanwälte*, kā arī F. Salerno [*F. Salerno*], advokāts,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

otra lietas dalībiece —

Eiropas Komisija, ko pārstāv N. Kāns [*N. Khan*], pārstāvis, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja pirmajā instancē.

* Tiesvedības valoda — angļu.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs H. N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*],
tiesneši A. Ross [*A. Rosas*], U. Lehmušs [*U. Lohmus*], A. O'Kifs [*A. Ó Caoimh*] un
P. Linda [*P. Lindh*] (referente),

ģenerālvokāts N. Jēskīnens [*N. Jääskinen*],
sekretāre S. Stremholma [*C. Strömholm*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2010. gada 24. jūnija tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2010. gada 23. septembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar savu apelācijas sūdzību *Alcoa Trasformazioni Srl* (turpmāk tekstā — “*Alcoa*”) lūdz atcelt Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas [tagad — Vispārējā tiesa] 2009. gada 25. marta spriedumu lietā T-332/06 *Alcoa Trasformazioni*/Komisija (turpmāk tekstā — “pārsūdzētais spriedums”), ar kuru tā noraidīja *Alcoa* prasību atcelt Itālijas Republikai ar 2006. gada 19. jūlija vēstuli paziņoto Komisijas Lēmumu 2006/C 214/03, ar ko uzsākta EKL 88. panta 2. punktā paredzētā procedūra saistībā ar valsts atbalstu

C 36/06 (ex NN 38/06) - Elektroenerģijas preferenciālais tarifs, kas noteikts konkrētām energoietilpīgām rūpniecības nozarēm Itālijā (OV C 214, 5. lpp.; turpmāk tekstā — “apstrīdētais lēmums”), daļā, kurā šis lēmums attiecas uz elektroenerģijas tarifiem, kas piemērojami alumīnija rūpniecām, kuras pieder *Alcoa*.

Atbilstošās tiesību normas

- 2) Padomes 1999. gada 22. marta Regulas (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma [88]. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.) 1. pantā ar virsrakstu “Definīcijas” ir noteikts:

“Šajā regulā:

- a) “atbalsts” ir visi pasākumi, kas atbilst kritērijiem, kuri noteikti [EKL 87]. panta 1. punktā;
- b) “pastāvošais atbalsts” ir:
- i) [...] jebkāds atbalsts, kas pastāvēja pirms Līguma stāšanās spēkā attiecīgajās dalībvalstīs, t.i., atbalsta shēmas un individuāls atbalsts, kurš ieviests pirms [un] joprojām ir piemērojams pēc Līguma stāšanās spēkā;
- ii) atļauts atbalsts, t.i., atbalsta shēmas un individuāls atbalsts, ko atļāvusi Komisija vai Padome;

[..]

v) atbalsts, ko uzskata par pastāvošu atbalstu, jo ir iespējams konstatēt, ka tā ieviešanas laikā tas nav bijis atbalsts, bet pēc tam kopējā tirgus attīstības dēļ — dalībvalstij neieviešot izmaiņas — tas kļuvis par atbalstu. Ja daži pasākumi kļūst par atbalstu tādēļ, ka Kopienas tiesību akti nosaka kādas darbības liberalizāciju, tad pēc datuma, kas noteikts liberalizācijai, šādus pasākumus neuzskata par pastāvošu atbalstu;

c) “jauns atbalsts” ir atbalsts, t.i., atbalsta shēmas un individuāls atbalsts, kas nav pastāvošs atbalsts, tostarp pastāvoša atbalsta grozījumi;

[..]

f) “nelikumīgs atbalsts” ir jauns atbalsts, kas ieviests, pārkāpjot [EKL 88]. panta 3. punktu;

[..].”

3 Atbilstoši Regulas Nr. 659/1999 2. panta 1. punktam “par visiem projektiem piešķirt jaunu atbalstu attiecīgā dalībvalsts laikus paziņo Komisijai”. Šīs regulas 3. pantā ir noteikts, ka jauno atbalstu “neievieš, kamēr Komisija nav pieņēmusi lēmumu, kas atļauj šādu atbalstu, vai kamēr nav uzskatāms, ka šāds lēmums pieņemts”.

4 Minētās regulas 4. panta 1.–4. punktā ir paredzēts:

“1. Komisija izskata paziņojumu, tiklīdz tas ir saņemts. Neskarot 8. pantu, Komisija pieņem lēmumu saskaņā ar šā panta 2., 3. vai 4. punktu.

2. Ja Komisija pēc iepriekšējas izskatīšanas konstatē, ka paziņotais pasākums nav atbalsts, tā nostiprina minēto konstatējumu ar lēmumu.

3. Ja Komisija pēc iepriekšējas izskatīšanas konstatē, ka nav šaubu par to, ka paziņotais pasākums, ciktāl uz to attiecas [EKL 87]. panta 1. punkts, ir saderīgs ar kopējo tirgu, tā nolemj, ka pasākums ir saderīgs ar kopējo tirgu [..]. Lēmumā norāda, kuru no Līgumā paredzētajiem izņēmumiem piemēro.

4. Ja Komisija pēc iepriekšējas izskatīšanas konstatē, ka ir neskaidrības par to, vai paziņotais pasākums ir saderīgs ar kopējo tirgu, tā nolemj sākt procedūras saskaņā ar [EKL 88]. panta 2. punktu (turpmāk — “lēmums sākt formālu [oficiālu] izmeklēšanas procedūru”).”

5 Tās pašas regulas 6. panta 1. punktā ir noteikts:

“Lēmumā sākt formālu [oficiālu] izmeklēšanas procedūru rezumē attiecīgus faktiskus un tiesiskus jautājumus, tajā ir Komisijas sākotnējais izvērtējums par to, vai ierosinātajam pasākumam ir atbalsta iezīmes [raksturs], kā arī izklāstīti iemesli, kas liek šaubīties par tā saderību ar kopējo tirgu. Lēmums aicina attiecīgo dalībvalsti un citas ieinteresētās personas iesniegt piezīmes noteiktā termiņā, kas parasti nepārsniedz vienu mēnesi. Pienācīgi pamatotos gadījumos Komisija var pagarināt noteikto termiņu.”

6 Atbilstoši Regulas Nr. 659/1999 7. panta 1. punktam “formālo [oficiālo] izmeklēšanas procedūru izbeidz ar lēmumu, kas paredzēts šā panta 2. līdz 5. punktā”. Šajos punktos ir paredzēts, ka Komisija var nolemt, ka paziņotais pasākums nav atbalsts,

ka paziņotais atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu, ka paziņotais atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu, ja ir ievēroti zināmi nosacījumi, vai ka paziņotais atbalsts ir nesaderīgs ar kopējo tirgu.

- 7 Attiecībā uz nepaziņotiem pasākumiem Regulas Nr. 659/1999 10. panta 1. punktā ir noteikts, ka, “ja — neatkarīgi no informācijas avota — Komisijas rīcībā ir ziņas par varbūtēji nelikumīgu atbalstu, tā tūlīt izskata minēto informāciju”. Šīs regulas 13. panta 1. punktā ir paredzēts, ka vajadzības gadījumā šāda izskatīšana beidzas ar lēmumu sākt oficiālu izmeklēšanas procedūru.
- 8 Procedūra attiecībā uz pastāvošajām atbalsta shēmām ir paredzēta Regulas Nr. 659/1999 17.–19. pantā. Saskaņā ar šīs regulas 18. pantu, ja Komisija “secina, ka pastāvošā atbalsta shēma nav vai vairs nav saderīga ar kopējo tirgu, tā pieņem ieteikumu, ar ko attiecīgai dalībvalstij ierosina atbilstīgus pasākumus”. Ja attiecīgā dalībvalsts neakceptē ierosinātos pasākumus, Komisija atbilstoši minētās regulas 19. panta 2. punktam var sākt oficiālu izmeklēšanas procedūru.

Tiesvedības priekšvēsture

- 9 Tiesvedības pamatā esošos faktus, kādi tie izriet no pārsūdzētā sprieduma un lietas dalībnieku Tiesai sniegtajiem apsvērumiem, šī sprieduma nolūkā var rezumēt šādi.
- 10 Apelācijas sūdzības iesniedzēja *Alcoa* ir saskaņā ar Itālijas tiesībām dibināta sabiedrība, kurai pieder divas alumīnija pirmapstrādes rūpnīcas, kas atrodas Portovesmē

[*Portovesme*] Sardīnijā un Fuzīnā [*Fusina*] Veneto. Šīs rūpnīcas prasītājam nodeva *Alumix SpA* šīs pēdējās minētās sabiedrības privatizācijas ietvaros.

- 11 Ar Lēmumu 96/C 288/04, kurš Itālijas Republikai tika paziņots un publicēts 1996. gada 1. oktobrī (OV C 288, 4. lpp.; turpmāk tekstā — “lēmums par *Alumix*”), Komisija slēdza procedūru, ko tā bija sākusī 1992. gada 23. decembrī un pagarinājusi 1994. gada 16. novembrī, par elektroenerģijas piegādes tarifu, ko *ENEL* — tradicionālais elektroenerģijas piegādātājs Itālijā — piemēroja šīm divām rūpnīcām. Šis preferenciālais tarifs bija ticis noteikts 1992. gadā ar *Comitato interministeriale dei prezzi* (Starpministriju cenu komiteja) 1992. gada 24. jūlija Lēmumu Nr. 13 (turpmāk tekstā — “*CIP* Lēmums Nr. 13/92”). Komisija atzina, ka šis tarifs, kurš saskaņā ar 1995. gada 19. decembra likumdošanas dekrēta (1996. gada 16. februāra *GURI* Nr. 39, 8. lpp.; turpmāk tekstā — “1995. gada likumdošanas dekrēts”) 2. pantu bija piemērojams līdz 2006. gada 31. decembrim, nav valsts atbalsts EKL 87. panta 1. punkta izpratnē.
- 12 Šis elektroenerģijas tarifs bija balstīts uz ražošanas robežizmaksām un daļu no *ENEL* fiksētajām izmaksām.
- 13 Komisija atzina, ka, piemērojot *Portovesmē* un *Fuzīnā* esošajām rūpnīcām šādu tarifu alumīnija ražošanai, *ENEL* rīkojās tā, kā saimnieciskās darbības subjekts parasti rīkojas, jo šis tarifs ļāva piegādāt elektroenerģiju uzņēmumiem, kas ir tā lielākie klienti, reģionos, kur pastāv ievērojama elektroenerģijas pārprodukcija.
- 14 Ar *Autorità per l'energia elettrica e il gas* (Elektroenerģijas un gāzes pārvalde) 1999. gada 29. decembra lēmumu Nr. 204/99 elektroenerģijas tarifu apsaimniekošana tika nodota vietējiem izplatītājiem. Par *Alcoa* piegādāto enerģiju rēķinus vairs nevis atbilstoši ar 1995. gada likumdošanas dekrētu noteiktajam tarifam, bet atbilstoši

standarta tarifam tādējādi izrakstīja *ENEL* — *Alcoa* vietējais elektroenerģijas izplatītājs. *ENEL* ar nodoklim pielīdzināma maksājuma palīdzību, kas tika uzlikts visiem elektroenerģijas patērētājiem Itālijā, atmaksāja *Alcoa* summu, kas atbilda starpībai starp piemēroto tarifu un 1995. gada likumdošanas dekrētā paredzēto tarifu.

- ¹⁵ Ar Elektroenerģijas un gāzes pārvaldes 2004. gada 9. augusta lēmumu Nr. 148/04 publisko tiesību iestādei *Cassa Conguaglio per il settore elettrico* (Elektrības sektora izlīdzināšanas fonds, turpmāk tekstā — “Izlīdzināšanas fonds”) tika uzdots apsaimniekot elektroenerģijas tarifu. Šajā sakarā Izlīdzināšanas fonds, izmantojot nodoklim pielīdzināmu maksājumu, tieši atmaksāja *Alcoa* starpību starp tarifu, ko tai bija piemērojis *ENEL*, un 1995. gada likumdošanas dekrētā paredzēto tarifu.
- ¹⁶ 2005. gada 14. martā Itālijas iestādes pieņēma likumdošanas dekrētu Nr. 35 (2005. gada 14. maija *GURI* Nr. 111, 4. lpp.), kas pēc grozījumiem tika pārveidots par 2005. gada 14. maija likumu Nr. 80 (*GURI* 2005. gada 14. maija kārtējais pielikums Nr. 91, turpmāk tekstā — “2005. gada likumdošanas dekrēts”). Saskaņā ar tā 11. panta 11. punktu abām *Alcoa* rūpnīcām piemērotais preferenciālais tarifs tika pagarināts līdz 2010. gada 31. decembrim. Šī tiesību norma Komisijai netika paziņota.
- ¹⁷ 2005. gada likumdošanas dekrētā bija paredzēts arī, ka Elektroenerģijas un gāzes pārvalde katru gadu pārskata preferenciālo tarifu. Atbilstoši šīs pārvaldes 2005. gada 13. oktobra lēmumam Nr. 217/05 šim tarifam katru gadu, sākot ar 2006. gada 1. janvāri, jāpieaug un — gadījumā, ja pieaugtu cenas Frankfurtes pie Mainas (Vācija) un Amsterdamas (Nīderlande) Eiropas biržās, — tam jāpieaug augstākais par 4% gadā.

- 18 Apstrīdētajā lēmumā Komisija šaubījās, vai *Alcoa* piešķirtais tarifs nav valsts atbalsts un vai tas ir saderīgs ar kopējo tirgu atbilstoši EKL 87. panta 1. punktam. Tā norādīja, ka ir iepazinusies ar 2005. gada likumdošanas dekrēta 11. panta 11. punktu citas procedūras laikā, proti, procedūras laikā, kuras rezultātā tika pieņemts Itālijas Republikai ar 2004. gada 16. novembra vēstuli paziņotais Lēmums 2005/C 30/06, ar kuru tiek sākta EKL 88. panta 2. punktā paredzētā procedūra par valsts atbalstu C 38/2004 (ex NN 58/04) — Atbalsts uzņēmumam *Portovesme Srl* (OV 2005, C 30, 7. lpp.; turpmāk tekstā — “lēmums par *Portovesme*”).
- 19 Apstrīdētā lēmuma 40.–46. punktā Komisija norādīja, ka tai ir jāpārbauda, vai attiecīgais tarifs ir valsts atbalsts. Pēc Komisijas domām, elektroenerģijas cenas samazinājums sniedza ievērojamas ekonomiskas priekšrocības alumīnija ražošanas uzņēmumam. Šis samazinājums tika finansēts no valsts līdzekļiem, proti, ar nodoklim pielīdzināma maksājuma palīdzību, kuru Izlīdzināšanas fondam maksā visi elektroenerģijas patērētāji Itālijā. Šis samazinājums draudēja izkropļot konkurenci un varēja ietekmēt tirdzniecību Kopienā. No tā Komisija secināja, ka uz to attiecas EKL 87. panta 1. punkts.
- 20 Komisija apstrīdētā lēmuma 47. punktā norādīja, ka, tā kā 2005. gada likumdošanas dekrēta 11. panta 11. punkts tai nav ticis paziņots, attiecīgais pasākums ir jāuzskata par nelikumīgu Regulas Nr. 659/1999 1. panta f) punkta izpratnē un ka tās agrākie secinājumi lēmumā par *Alumix*, saskaņā ar kuriem *Alcoa* piešķirtais preferenciālais tarifs nav pastāvošs atbalsts, tai neļauj uzskatīt šo pasākumu par pastāvošu atbalstu.
- 21 Turpinājumā Komisija apstrīdētā lēmuma 49. un 78. punktā attiecībā uz Fuzīnas rūpnīcai un Portovesmes rūpnīcai piešķirto atbalstu izteica šaubas par attiecīgā pasākuma saderību ar kopējo tirgu.

- 22 Visbeidzot, apstrīdētā lēmuma 80. un 81. punktā Komisija aicināja Itālijas Republiku viena mēneša laikā pēc apstrīdētā lēmuma saņemšanas sniegt tai savus iespējamus apsvērumus un jebkuru informāciju, kas varētu būt noderīga attiecīgā atbalsta izvērtēšanai. Komisija atgādināja, ka EKL 88. panta 3. punktam ir apturoša iedarbība un ka saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 14. pantu tā var uzdot dalībvalstij no saņēmēja atgūt nelikumīgi saņemto atbalstu.

Prasība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 23 2006. gada 29. novembrī *Alcoa* Vispārējā tiesā cēla prasību atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz elektroenerģijas piegādes tarifu tās rūpnīcām Fuzinā un Portovesmē, vai, pakārtoti, atcelt to tiktāl, ciktāl ar to šis tarifs ir atzīts par jaunu nelikumīgu atbalstu.
- 24 Savas prasības pamatojumam *Alcoa* izvirzīja trīs pamatus. Pirmkārt, tā apgalvoja, ka apstrīdētajā lēmumā Komisija *Alcoa* rūpnīcām piemērojamo elektroenerģijas tarifu kļūdaini ir atzinusi par valsts atbalstu, lai gan šis tarifs, kurš atbilstot tirgus tarifam, tām nepiešķīra nekādas priekšrocības. Otrkārt, tā pārmeta Komisijai, ka tā ir pārkāpusi tiesiskās paļāvības un tiesiskās drošības principus, jo šis lēmums esot pretrunā lēmumam par *Alumix*. Treškārt, tā pakārtoti apgalvoja, ka Komisija attiecīgo pasākumu kļūdaini ir izskatījusi jaunam atbalstam piemērojamajā procedūrā, nevis procedūrā, kas piemērojama pastāvošam atbalstam.
- 25 Vispārējā tiesa pārsūdzētajā spriedumā prasību noraidīja.

- 26 Attiecībā uz pirmo pamatu tā vispirms konstatēja, ka lēmumā par oficiālās izmeklēšanas procedūras sākšanu pasākuma atzišanai par valsts atbalstu nav galīga rakstura un ka Vispārējās tiesas īstenotā šāda lēmuma tiesiskuma pārbaude ir ierobežota ar pārbaudi par to, vai Komisija nav pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā, uzskatīdama, ka tā nevar pārvarēt grūtības šajā jautājumā attiecīgā pasākuma sākotnējās izskatīšanas laikā.
- 27 Vispārējā tiesa, norādījusi, ka *Alcoa* neapstrīd Komisijas vērtējumu, ka līdzekļi, kas ļāva finansēt attiecīgo tarifu, ir valsts līdzekļi, precizēja, ka Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, provizoriski uzskatīdama, ka preferenciālais tarifs *Alcoa* rūpnīcām piešķir priekšrocības. Šajā ziņā tā secināja arī, ka *Alcoa* argumenti, ka Komisijai bija jānosaka, vai attiecīgais tarifs atbilst tirgus tarifam un vai pamatkritēriji, uz kuriem Komisija balstījās, lai lēmumā par *Alumix* secinātu, ka atbalsts nepastāv, joprojām ir spēkā, ir jānoraida kā neefektīvi. Vispārējā tiesa noraidīja *Alcoa* argumentu, ka Komisija neesot izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu, tostarp nepārbaudot šos kritērijus, un atgādināja, ka jautājums par to, vai attiecīgajām rūpnīcām piešķirtais tarifs ir vai nav tirgus tarifs, prasa sarežģītu ekonomisku vērtējumu, kas jāveic Komisijai oficiālās izmeklēšanas procedūras ietvaros.
- 28 Attiecībā uz otro pamatu Vispārējā tiesa pārbaudīja, vai Komisija, preferenciālo tarifu atzīstot par jaunu atbalstu, nav pārkāpusi tiesiskās palāvības un tiesiskās drošības principus, uz ko *Alcoa* varētu atsaukties pēc lēmuma par *Alumix*.
- 29 Vispārējā tiesa konstatēja, ka gan no prasības pieteikuma, gan no lēmuma par *Alumix* izriet, ka šis lēmums attiecas vienīgi uz 1995. gada likumdošanas dekrētu, kuram bija ierobežots spēkā esamības termiņš, proti, desmit gadi. Tā piebilda, ka apstrīdētajā lēmumā Komisija ir minējusi, ka piešķirtā tarifa pagarināšana līdz 2010. gadam — par ko tai netika paziņots — var būt valsts atbalsts. Vispārējā tiesa norādīja, ka Komisija

nav apšaubījusi savu lēmumā par *Alumix* izskatītā pasākuma vērtējumu, un secināja, ka *Alcoa* nevarēja būt nekādas pārliecības par to, ka Komisija varētu nolemt, ka tai piešķirtais tarifs nav valsts atbalsts.

- 30 Attiecībā uz trešo pamatu Vispārējā tiesa atgādināja, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, ja tiek mainīta pastāvoša atbalsta būtība vai tas tiek pagarināts, tas ir jāuzskata par jaunu atbalstu. Tā no tā secināja, ka, ja pasākums, kuru Komisija nav uzskatījusi par valsts atbalstu, tiek pagarināts vai tiek mainīta tā būtība, Komisija to var izskatīt vienīgi saskaņā ar jaunam atbalstam piemērojamiem procesuālajiem noteikumiem.
- 31 Vispārējā tiesa nosprieda, ka šajā lietā attiecīgo pasākumu nevar uzskatīt par pastāvošu atbalstu ne tikai tāpēc, ka tas attiecas uz laika posmu, kurš ir atšķirīgs no lēmumā par *Alumix* izskatītā, bet arī tāpēc, ka šī pasākuma finansēšanas kārtība ir tikusi mainīta salīdzinājumā ar minētajā lēmumā izskatītā pasākuma finansēšanas kārtību.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 32 Ar savu apelācijas sūdzību *Alcoa* lūdz Tiesu:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu;

— atcelt strīdīgo lēmumu tiktāl, ciktāl tas skar *Alcoa* piederošajām rūpniecām piemērojamos elektroenerģijas tarifus;

pakārtoti —

— nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā pieņemtu lēmumu atbilstoši Tiesas spriedumam,

un kā vienā, tā otrā gadījumā —

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

³³ Komisija lūdz noraidīt apelācijas sūdzību un piespriest *Alcoa* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

³⁴ Savas apelācijas sūdzības pamatošanai *Alcoa* izvirza divus pamatus. Pirmais pamats ir vērsts uz to, lai tiktu nospriests, ka Vispārējā tiesa, uzskatīdama, ka Komisija varēja uzsākt oficiālu izmeklēšanas procedūru, nepārbaudot, vai lēmumā par *Alumix* ietvertie secinājumi nav zaudējuši spēku, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā. Otrais pamats ir par kļūdainu jaunam atbalstam piemērojamās procedūras piemērošanu.

³⁵ Šie divi pamati ir cieši saistīti ar lēmuma par *Alumix* piemērojamību laikā un materiālo piemērojamību, ko Vispārējā tiesa neesot ievērojusi. *Alcoa* šī lēmuma piemērojamību laikā aplūko pirmā pamata ceturtajā daļā, kā arī otrā pamata otrajā daļā, bet

tā materiālo piemērojamību — argumentā par elektroenerģijas tarifa būtisku izmaiņu neesamību, kas izvirzīts pirmā pamata ceturtajā daļā un otrā pamata trešajā daļā.

36 Apelācijas sūdzība ir jāizskata, sākot ar šo daļu un šī argumenta izvērtēšanu.

Par pirmā pamata ceturto daļu un otrā pamata otro daļu — lēmuma par “Alumix” piemērojamību laikā

Lietas dalībnieku argumenti

37 *Alcoa* ar pirmā pamata ceturto daļu, kā arī otrā pamata otro daļu pārmet Vispārējai tiesai, ka tā pārsūdzētā sprieduma 105.–107. punktā ir uzskatījusi, ka lēmums par *Alumix* bija ierobežots laikā. Šādi rikodamās, Vispārējā tiesa esot nepareizi interpretējusi šo lēmumu un pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā. *Alcoa* apgalvo, pirmkārt, ka lēmumā par *Alumix* nav iekļauta *expressis verbis* atsauce uz 1995. gada likumdošanas dekrētu, ar kuru šajā likumdošanas dekrētā paredzētajam elektroenerģijas tarifam noteikts desmit gadu termiņš, un [šajā lēmumā] nav nekāda tieša vai netieša tā spēkā esamības termiņa ierobežojuma. Otrkārt, *Alcoa* piebilst, ka, pat pieņemot, ka lēmums par *Alumix* būtu bijis ierobežots laikā, tajā ietvertajam atzinumam par atbalsta neesamību esot vispārēja spēkā esamība, kurai nav ierobežojumu laikā.

38 Komisija apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pareizi pārbaudījusi lēmumu par *Alumix*, ņemot vērā 1995. gada likumdošanas dekrētu, kurš attiecīgo tarifu ir *expressis verbis* ierobežojis ar desmit gadiem.

Tiesas vērtējums

- ³⁹ Jāatgādina, ka apelācijas ietvaros atbilstoši EKL 225. pantam un Tiesas Statūtu 58. pantam Tiesa nav kompetenta konstatēt un novērtēt būtiskus faktus, izņemot to sagrozīšanas gadījumus (šajā ziņā skat. 1994. gada 1. jūnija spriedumu lietā C-136/92 P Komisija/*Brazzelli Lualdi* u.c., *Recueil*, I-1981. lpp., 49. un 66. punkts, kā arī 2002. gada 7. novembra spriedumu apvienotajās lietās C-24/01 P un C-25/01 P *Glencore* un *Compagnie Continentale*/Komisija, *Recueil*, I-10119. lpp., 65. punkts).
- ⁴⁰ Šajā ziņā Vispārējās tiesas vērtējums pārsūdzētā sprieduma 107. punktā par lēmuma par *Alumix* laikā ierobežoto raksturu ir balstīts uz noteiktiem secinājumiem. Vispirms minētā sprieduma 105. punktā Vispārējā tiesa ir atzinusi, ka lēmumā par *Alumix* Komisija ir lēmusi par elektroenerģijas piegādes tarifu, kuru *ENEL* aprēķināja *Alcoa* rūpniecām no 1996. līdz 2005. gadam. Turpinājumā šai pašā punktā Vispārējā tiesa ir norādījusi, ka, lai gan lēmumā par *Alumix* nav pieminēts 1995. gada likumdošanas dekrēts, kura 2. pantā ir noteikts *CIP* lēmumā Nr. 13/92 paredzētā tarifa termiņš, *Alcoa* uz šo likumdošanas dekrētu tomēr bija *expressis verbis* atsaukusies savā prasības pieteikumā, un uzskatījusi par piemērotu citēt rindkopu, kura atklāj *Alcoa* apsvērumus. Saskaņā ar šo rindkopu *Alumix SpA* privatizācijai bija vajadzīgs Itālijas valdības atbalsts, lai ar *ENEL* vienotos par elektroenerģijas tarifu abām attiecīgajām rūpniecām, iespējams, vienojoties par ilgtermiņa līgumu (uz desmit gadiem) par cenām, kuras būtu konkurētspējīgas Eiropas līmenī. Vispārējā tiesa ir papildinājusi šo citātu, piebilstot, ka *CIP* lēmumā Nr. 13/92 paredzēto piemaksu apstrāde tika atcelta, sākot ar 2005. gada 31. decembri, un ka pēc šī datuma šī apstrāde tika pielīdzināta visiem lietotājiem paredzētajai apstrādei. Visbeidzot, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 14. un 65. punktā ir norādījusi, ka abām *Alcoa* rūpniecām piemērojamais tarifs ar 2005. gada likumdošanas dekrētu ir ticis pagarināts līdz 2010. gada 31. decembrim.
- ⁴¹ *Alcoa* neapstrīd šos secinājumus un neapgalvo, ka Vispārējā tiesa būtu sagrozījusi faktus.

42 Jāuzsver, ka, ja vien Vispārējā tiesa nav sagrozījusi faktus, tā ir kompetenta tos novērtēt suverēni. Tādējādi tā, nepieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā sprieduma 106. punktā varēja atzīt, ka Komisijas vērtējums par attiecīgo elektroenerģijas tarifu laikā no 1996. līdz 2005. gadam ir ticis formulēts, ņemot vērā tirgus apstākļus, kādus Komisija tos šim laikposmam varēja paredzēt. Tāpat, nepieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, Vispārējā tiesa minētā sprieduma 107. punktā varēja atbalstīt Komisijas viedokli, atkārtojot tās apstrīdētajā lēmumā izmantotos izteikumus, proti, ka tās sniegtais minētā tarifa akcepts lēmumā par *Alumix* bija ierobežots laikā tieši tāpēc, ka tas bija noteiktā brīdī pastāvošo apstākļu ekonomisks vērtējums un ka tādējādi uz to nevar atsaukties attiecībā uz 2005. gada likumdošanas dekrētā paredzētā pasākuma pagarināšanu.

43 Tādējādi ir jānoraida pirmā pamata ceturtnā daļa, kā arī otrā pamata otrā daļa.

Par pirmā pamata ceturtnajā daļā un otrā pamata trešajā daļā iztīrīto argumentu — būtisku izmaiņu neesamību lēmumā par “Alumix” izskatītajā elektroenerģijas tarifā

Lietas dalībnieku argumenti

44 *Alcoa* apgalvo, ka Vispārējā tiesa kļūdaini kā nepamatotu esot noraidījusi tās argumentu, ka izmaiņas elektroenerģijas tarifu apsaimniekošanā 1999. un 2004. gadā nebija būtiskas, bet tīri tehniskas. Tā uzskata, ka *ENEL* īstenotā atmaksāšana un apsaimniekošanas nodošana Izlīdzināšanas fondam nemaina lēmumā par *Alumix*

veikto analīzi, saskaņā ar kuru attiecīgais tarifs nav atbalsts. Šīs izmaiņas attiecoties vienīgi uz veidu, kādā tarifs tiek piešķirts, un to, kurš to piešķir, bet tarifa līmenis, kas ir izšķirošais jautājums, nekad neesot mainīts.

- 45 Komisija atbild, ka pāreja no situācijas, kurā *Alcoa* savam piegādātājam maksāja atbilstoši lēmumā par *Alumix* apstiprinātajam preferenciālajam tarifam, uz situāciju, kurā *Alcoa* maksā tās piegādātāja brīvi noteiktu cenu, pirms notiek Izlīdzināšanas fonda veiktā atlīdzināšana, lai tās neto izmaksas samazinātu līdz minētā preferenciālā tarifa līmenim, nevar tikt kvalificēta par vienkārši tehniskām izmaiņām.

Tiesas vērtējums

- 46 Pārsūdzētā sprieduma 64. un 65. punktā Vispārējā tiesa ir norādījusi, ka, lai provizoriski secinātu par priekšrocību *Alcoa* esamību, Komisija pamatojās, pirmkārt, uz 1995. gada likumdošanas dekrētā paredzētā tarifa pagarināšanu līdz 2010. gadam ar maksimālo iespējamo pieaugumu līdz 4% un, otrkārt, uz šī tarifa apsaimniekošanas nodošanu Izlīdzināšanas fondam, kurš *Alcoa* tieši atmaksāja starpību starp tās rūpnīcām piemēroto tarifu un šajā likumdošanas dekrētā paredzēto tarifu. Šos divi faktoloģiskos secinājumus par izmaiņām, kuras tika izdarītas ar 2005. gada likumdošanas dekrēta 11. panta 11. punktu, kā arī ar Elektroenerģijas un gāzes pārvaldes 2004. gada 9. augusta lēmumu Nr. 148/04 un 2005. gada 13. oktobra lēmumu Nr. 217/05, *Alcoa* nav apstrīdējusi.
- 47 Pārsūdzētā sprieduma 68. punktā Vispārējā tiesa ir norādījusi, ka šis atmaksāšanas mehānisms skāra pašu *Alcoa* saņemtā preferenciālā tarifa būtību un ka tādējādi Komisijai bija pamats neizslēgt, ka tas paredz priekšrocības piešķiršanu, kas ir viens no nosacījumiem, kurš ļauj definēt atbalstu EKL 87. panta 1. punkta izpratnē.

- 48 Šis Vispārējās tiesas vērtējums atspoguļo Tiesas pieeju, saskaņā ar kuru atbalsta finansēšanas veids var visu atbalsta shēmu padarīt par nesaderīgu ar kopējo tirgu, šādā gadījumā radot nepieciešamību pārbaudīt atbalstu, ņemot vērā tā finansēšanas ietekmi (skat. 2003. gada 21. oktobra spriedumu apvienotajās lietās C-261/01 un C-262/01 *van Calster* u.c., *Recueil*, I-12249. lpp., 49. punkts).
- 49 Šajā lietā Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 107. un 131. punktā ir atzinusi, ka no apstrīdētā lēmuma izriet, ka 2005. gada likumdošanas dekrētā paredzētā tarifa finansēšanas mehānisms salīdzinājumā ar 1995. gada likumdošanas dekrētā paredzēto tarifu nozīmēja pāreju no tirgus tarifa uz tarifu, kuram tiek piemērots no valsts līdzekļiem finansēts samazinājums.
- 50 Ņemot vērā finansēšanas mehānisma izmaiņu iespējamās sekas, uz kurām norādīts apstrīdētajā lēmumā, ievērojot noteikumus par valsts atbalstu, jāatzīst, ka Vispārējā tiesa nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā sprieduma 130. punktā uzskatot, ka apstrīdētajā lēmumā pārbaudītais pasākums atšķiras no lēmumā par *Alumix* pārbaudītā, un minētā sprieduma 134. punktā kā nepamatotu noraidīdama *Alcoa* argumentu, ka šīs izmaiņas bija nebūtiskas.
- 51 Tādējādi pirmā pamata ceturtajā daļā un otrā pamata trešajā daļā iztīrītais *Alcoa* arguments par attiecīgo izmaiņu nebūtisko raksturu ir jānoraida kā nepamatots.
- 52 Pirmais un otrais pamats ir jāpārbauda, ņemot vērā šos secinājumus.

Par pirmo pamatu — lēmuma par “Alumix” nepietiekamu ņemšanu vērā

- 53 Ar savu pirmo pamatu *Alcoa* vēlas panākt, lai tiktu nospriests, ka Vispārējā tiesa, uzskatīdama, ka Komisija varēja sākt oficiālu izmeklēšanas procedūru, nepārbaudot, vai lēmumā par *Alumix* ietvertie secinājumi nav zaudējuši spēku, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā. Šis pamats ir iedalīts sešās daļās. Ar pirmo daļu *Alcoa* Vispārējai tiesai pārmet, ka tā savu pārbaudi ir ierobežojusi ar acīmredzamu kļūdu attiecībā uz attiecīgā pasākuma kvalificēšanu par valsts atbalstu. Otrā daļa ir par judikatūras un tiesiskās drošības un tiesiskās palāvības aizsardzības principu neievērošanu. Trešā daļa ir vērsta uz to, lai tiktu nospriests, ka abi galvenie faktori, uz kuriem Vispārējā tiesa balstījās, lai secinātu, ka Komisijai bija tiesības sākt oficiālu izmeklēšanas procedūru, ir nepietiekami. Ceturtais pamats ar lēmuma par *Alumix* piemērojamību laikā šā sprieduma 43. punktā tika noraidīts kā nepamatots. Piektais pamats ir par labas pārvaldības un tiesību tikt uzklautam principu pārkāpumu. Visbeidzot, sestais pamats ir par pienākuma norādīt pamatojumu apjoma neievērošanu.

Par pirmā pamata pirmo daļu — kļūdainu Vispārējās tiesas pārbaudes ierobežošanu ar acīmredzamu kļūdu

— Lietas dalībnieku argumenti

- 54 Pirmās daļas ietvaros *Alcoa* apgalvo, ka Vispārējā tiesa, it īpaši pārsūdzētā sprieduma 61. punktā, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, savu apstrīdētā lēmuma pārbaudi ierobežojot ar acīmredzamu kļūdu attiecībā uz attiecīgā pasākuma kvalificēšanu par valsts atbalstu. Vispārējā tiesa tādējādi situācijā, kad tiesību aizsardzība tiesā ir izšķiroša, lai uzņēmumus aizsargātu pret ļaunprātīgām oficiālām pārbaudes procedūrām, esot atteikusies īstenot pārbaudi tiesā.

- 55 *Alcoa* uzsver atšķirību starp oficiālas izmeklēšanas procedūras sākšanu attiecībā uz pasākumiem, par kuriem ir ticis konkrēti secināts, ka tie nav atbalsts, un [šādas procedūras sākšanu] attiecībā uz pasākumiem, par kuriem šāds secinājums nav ticis izdarīts. *Alcoa* apgalvo, ka pirmajā gadījumā Komisijai ir pastiprināti pienākumi attiecībā uz iepriekšēju izskatīšanu un pamatojuma norādīšanu, lai pamatotu oficiālas izmeklēšanas procedūras sākšanu.
- 56 Komisija atbild, ka, pēc tās domām, Vispārējā tiesa ir piemērojusi atbilstošu pārbaudes līmeni, proti, tādu, kāds piemērojams provizoriskam lēmumam.

— Tiesas vērtējums

- 57 Jāatgādina, ka ar EKL 88. panta 3. punktu ieviestās valsts atbalsta iepriekšējās izskatīšanas stadijas, kurš reglamentēts Regulas Nr. 659/1999 4. un 5. pantā, mērķis ir ļaut Komisijai formulēt savu pirmo nostāju par attiecīgā atbalsta daļēju vai pilnīgu saderību ar kopējo tirgu. Šī stadija atšķiras no EKL 88. panta 2. punktā paredzētās pārbaudes stadijas, kura reglamentēta minētās regulas 6. un 7. pantā un kuras mērķis ir ļaut Komisijai iegūt pilnīgu informāciju par visiem lietas apstākļiem (skat. 2008. gada 15. aprīļa spriedumu lietā C-390/06 *Nuova Agricast*, Krājums, I-2577. lpp., 57. punkts).
- 58 Kā izriet no Regulas Nr. 659/1999 6. panta, lēmums sākt oficiālu izmeklēšanas procedūru ietver Komisijas sākotnējo izvērtējumu par to, vai ierosinātajam pasākumam ir atbalsta iezīmes, un iemeslu, kas liek šaubīties par tā saderību ar kopējo tirgu, izklāstu.

- 59 Šajā ziņā Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 58.–60. punktā pareizi ir atgādinājusi iepriekšējās izskatīšanas stadijas lomu, uzsverot, ka tā atšķiras no oficiālās izmeklēšanas procedūras.
- 60 Vispārējā tiesa tostarp pārsūdzētā sprieduma 58. punktā pamatoti ir atgādinājusi, ka Komisijai ir pienākums sākt oficiālu izmeklēšanas procedūru, ja sākotnējās izskatīšanas laikā tā nespēj gūt pārliecību, ka attiecīgais pasākums ir saderīgs ar kopējo tirgu.
- 61 Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 61. punktā no tā pareizi ir secinājusi, ka Vispārējās tiesas īstenotajai pārbaudei par lēmuma sākt oficiālu izmeklēšanas procedūru tiesiskumu katrā ziņā jābūt ierobežotai, un minētā sprieduma 62. punktā pamatoti atzinusi, ka pret šādu lēmumu celtas prasības ietvaros, ja prasītājas apstrīd Komisijas vērtējumu attiecībā uz strīdīgā pasākuma atzīšanu par valsts atbalstu, Savienības tiesas pārbaude ir ierobežota ar pārliecināšanos par to, vai Komisija nav pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā.
- 62 *Alcoa* arguments, ka šajā lietā Vispārējai tiesai bija jāveic padziļinātāka analīze un sava pārbaude nebija jāierobežo ar acīmredzamu kļūdu vērtējumā sakarā ar to, ka pastāv agrāks Komisijas lēmums, kas attiecas uz *Alcoa*, proti, lēmums par *Alumix*, nevar tikt atbalstīts, jo, kā norādīts šā sprieduma 50. punktā, Vispārējā tiesa ir pareizi nospriedusi, ka pasākums, par kuru ir runa apstrīdētajā lēmumā, ir no lēmumā par *Alumix* izskatītā pasākuma atšķirīgs pasākums.
- 63 No tā izriet, ka pirmā pamata pirmā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

Par pirmā pamata otro daļu — judikatūras un tiesiskās drošības un tiesiskās palāvības aizsardzības principu neievērošanu

— Lietas dalībnieku argumenti

⁶⁴ Neatkarīgi no piemērojamā kontroles standarta *Alcoa* ar pirmā pamata otro daļu apgalvo, ka Vispārējā tiesa, neņemot vērā judikatūru un tiesiskās drošības un tiesiskās palāvības aizsardzības principus, kuri uzliek pienākumu ņemt vērā agrākos Komisijas lēmumus tai pašā lietā, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

⁶⁵ *Alcoa* uzskata, ka no 1994. gada 5. oktobra sprieduma lietā C-47/91 Itālija/Komisija (*Recueil*, I-4635. lpp.) izriet, ka Komisijai bija pienākums ņemt vērā lēmumu par *Alumix* un pārbaudīt, vai faktori, uz kuriem šis lēmums ir balstīts, ir vai nav mainījušies. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā sprieduma 70. punktā uzskatot, ka Komisijai nebija pienākuma noteikt, vai "kritēriji, uz kuriem tā pamatojās, lai lēmumā par *Alumix* secinātu par priekšrocību neesamību, joprojām ir spēkā". *Alcoa*, pamatodamās uz 2006. gada 22. jūnija spriedumu apvienotajās lietās C-182/03 un C-217/03 Beļģija un *Forum 187*/Komisija (Krājums, I-5479. lpp.), piebilst, ka tai bija tiesības uzticēties prezumpcijai, saskaņā ar kuru Komisijas secinājumi lēmumā par *Alumix* nemainītos, kamēr vien paliks spēkā fakti, uz kuriem tas ir balstīts.

⁶⁶ Komisija apgalvo, ka nepastāv pienākums ņemt vērā lēmumu par *Alumix*.

— Tiesas vērtējums

- 67 Tiesa iepriekš minētā sprieduma Itālija/Komisija 24. punktā ir nospriedusi, ka, ja Komisija sastopas ar individuālu atbalstu, kas, kā tiek apgalvots, ir piešķirts iepriekš apstiprinātas shēmas ietvaros, tā nevar uzreiz tieši izvērtēt tā atbilstību EK līgumam. Pirms jebkādas procedūras uzsākšanas tai vispirms jāpārbauda, vai atbalsts atbilst vispārējai shēmai un nosacījumiem, kas izvirzīti lēmumā par tā apstiprināšanu. Ja Komisija šādi nerikotos, tā, pārbaudīdama katru individuālo atbalstu, varētu atgriezties pie sava lēmuma, ar ko tā ir apstiprinājusi atbalsta programmu, un pārkāpt tiesiskās paļāvības aizsardzības un tiesiskās drošības principus.
- 68 Tomēr jāatzīst, ka šajā lietā — pretēji iepriekš minētajā spriedumā lietā Itālija/Komisija izskatītajam pasākumam — attiecīgais pasākums nav individuāls atbalsts, kas ietilpst vispārējā atbalsta shēmā. Kā norādīts šā sprieduma 50. punktā, attiecīgais pasākums atšķiras no agrākā Komisijas lēmumā, proti, lēmumā par *Alumix*, izskatītā.
- 69 No tā izriet, ka iepriekš minētajā spriedumā lietā Itālija/Komisija ietvertie secinājumi par vispārējas atbalsta shēmas ietvaros veiktiem individuāliem pasākumiem nav atbilstoši.
- 70 Turpinājumā *Alcoa*, lai apgalvotu, ka, piemērojot tiesiskās drošības un tiesiskās paļāvības aizsardzības principus, tā varēja sagaidīt, ka Komisija pieturēsies pie saviem lēmumiem par *Alumix* ietvertajiem secinājumiem, pamatojas uz iepriekš minēto spriedumu apvienotajās lietās Beļģija un *Forum 187*/Komisija.

- 71 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tiesiskās drošības princips paredz, ka Savienības tiesību aktiem ir jābūt noteiktiem un to piemērošanai ir jābūt attiecīgajām personām paredzamai (it īpaši skat. iepriekš minēto spriedumu apvienotajās lietās Beļģija un *Forum 187*/Komisija, 69. punkts, kā arī 2010. gada 14. oktobra spriedumu lietā *C-67/09 P Nuova Agricast un Cofra*/Komisija, Krājums, I-9811. lpp., 77. punkts). Kas attiecas uz tiesiskās palāvības aizsardzības principu, tad tiesības uz to pamatoties ir ikvienam, kam kāda Savienības iestāde ir devusi pamatotas cerības ar konkrētiem tam dotiem solījumiem. Tomēr gadījumā, ja rūpīgs un pieredzējis saimnieciskās darbība subjekts var paredzēt tāda Kopienu pasākuma veikšanu, kas var skart tā intereses, tas uz šo principu nevar atsaukties, ja šis pasākums ir veikts (skat. iepriekš minēto spriedumu apvienotajās lietās Beļģija un *Forum 187*/Komisija, 147. punkts; 2009. gada 17. septembra spriedumu lietā *C-519/07 P Komisija/Koninklijke FrieslandCampina*, Krājums, I-8495. lpp., 84. punkts, kā arī 2010. gada 16. decembra spriedumu lietā *C-537/08 P Kahla Thüringen Porzellan*/Komisija, Krājums, I-12017. lpp., 63. punkts).
- 72 No iepriekš minētā sprieduma apvienotajās lietās Beļģija un *Forum 187*/Komisija 71. punkta izriet, ka Komisija savu vērtējumu attiecībā uz pasākumu, par kuru ir runa šajā minētajā spriedumā, bija mainījusi, pamatojoties vienīgi uz Līguma noteikumu par valsts atbalstu stingrāku piemērošanu. Minētā sprieduma 161. un 167. punktā Tiesa nosprieda, ka prasītājas varēja sagaidīt, ka Komisijas lēmumā, ar kuru tiek mainīts tās agrākais vērtējums, tiem tiks dots laiks, kas nepieciešams, lai faktiski ņemtu vērā šī vērtējuma izmaiņas, un secināja, ka pamats, kas balstīts uz tiesiskās palāvības aizsardzības principa pārkāpumu, ir pamatots.
- 73 Šī judikatūra šai lietai tomēr nav piemērojama, jo, kā Vispārējā tiesa pareizi ir nospriedusi pārsūdzētā sprieduma 107. punktā, Komisija apstrīdētajā lēmumā nav apšaubījusi savu lēmumā par *Alumix* pārbaudītā pasākuma vērtējumu. Vispārējā tiesa šai pašā punktā pamatoti ir norādījusi, ka Komisijai bija šaubas par 2005. gada likumdošanas dekrētā paredzēto elektroenerģijas tarifu sakarā ar, pirmkārt, tās secinājumu lēmumā par *Alumix* ierobežojumu laikā, jo tie bija saistīti ar konkrētā brīdī pastāvošiem apstākļiem, un, otrkārt, šajā lēmumā paredzētajā tarifā izdarītajām izmaiņām.

- 74 Tādējādi lēmums par *Alumix* nevarēja radīt tiesisku paļāvību, ka šajā lēmumā ietvertie Komisijas secinājumi tiks attiecināti uz 2005. gada likumdošanas dekrētā paredzēto tarifu.
- 75 No tā izriet, ka Vispārējā tiesa nav pārkāpusi *Alcoa* tiesisko paļāvību, pārsūdzētā sprieduma 70. punktā uzskatīdama, ka Komisijai nebija jāpārbauda, vai kritēriji, uz kuriem tā bija pamatojusies, lai lēmumā par *Alumix* secinātu par atbalsta neesamību, joprojām ir spēkā.
- 76 Attiecībā uz apgalvojumu par tiesiskās drošības principa pārkāpumu jāatzīst, ka *Alcoa* ir vienīgi izvirzījusi šo principu, nenorāidīdama pārsūdzētā sprieduma motīvus vai Vispārējās tiesas analīzi, ar kuriem tas tiekot pārkāpts. Tādējādi šis apgalvojums ir jānoraida.
- 77 Līdz ar to pirmā pamata otrā daļa ir jānoraida.

Par pirmā pamata trešo daļu — faktoru, kas ņemti vērā, lai pamatotu oficiālas izmeklēšanas procedūras sākšanu, nepietiekamību

— Lietas dalībnieku argumenti

- 78 Ar pirmā pamata trešo daļu *Alcoa* apgalvo, ka Vispārējā tiesa, pārsūdzētā sprieduma 67. un 68. punktā būtībā pamatodamās uz diviem faktoriem, lai secinātu, ka Komisijai bija tiesības sākt oficiālu izmeklēšanas procedūru par *Alcoa* piešķirtajiem elektroenerģijas piegādes tarifiem, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā. Šie divi faktori ir, pirmkārt, šo tarifu finansēšana no valsts līdzekļiem un, otrkārt, atmaksāšana *Alcoa*

ar Izlīdzināšanas fonda piemērota mehānisma palīdzību, kā rezultātā tiek samazināts galīgais elektroenerģijas piegādes tarifs, kas *Alcoa* būtu jāmaksā, ja netiktu piemērots šis mehānisms. *Alcoa* apgalvo, ka šie divi faktori ir nepietiekami, jo tie pastāvēja jau lēmuma par *Alumix* laikā un nekavēja Komisiju izlemt, ka atbalsts nepastāv. Šajā ziņā *Alcoa* uzsver, ka, pirmkārt, preferenciālos tarifus, kas tai tolaik tika piemēroti, *ENEL* bija noteikusi valsts, kurai piederēja 100% no *ENEL* kapitāla un kas tādējādi tos finansēja, un, otrkārt, ka šie tarifi tīri formāli radīja vispārpiemērojamo tarifu "samazinājumu".

79 Komisija uzskata, ka ar trešo daļu *Alcoa* vienīgi atkārtoti citus argumentus.

— Tiesas vērtējums

80 Jānorāda, ka, aprakstot aspektus, kurus *Alcoa* uzskata par kopīgiem kā uz 1995. gada likumdošanas dekrētu balstītajiem tarifiem, tā uz 2005. gada likumdošanas dekrētu balstītajiem tarifiem, *Alcoa* nepiemin izmaiņas, kuras pirmajos tarifos tika izdarītas 1999. un 2004. gadā un kas netiek apstrīdētas.

81 Tādējādi tā nenorāda, ka tarifs, kas tai tika piemērots atbilstoši 1995. gada likumdošanas dekrētam, kā izriet no pārsūdzētā sprieduma 15., 65. un 66. punkta, tika aizstāts ar tarifu, kura lielums tika samazināts ar Izlīdzināšanas fonda apsaimniekota nodoklim pielīdzināma maksājuma palīdzību.

82 Ņemot vērā šo īpašību nozīmīgumu kvalificēšanai par valsts atbalstu, kā atgādināts šī sprieduma 50. punktā, Vispārējā tiesa nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, tās uzsvērdama.

83 Vispārējā tiesa tādējādi pārsūdzētā sprieduma 68. punktā ir pareizi nospriedusi, ka konstatācija par attiecīgo atmaksāšanas mehānismu pati par sevi pamato, ka Komisija iepriekšējās izskatīšanas stadijā nevar izslēgt, ka *Alcoa* bija priekšrocības EKL 87. panta 1. punkta izpratnē.

84 Turklāt Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 58. punktā pamatoti ir norādījusi, ka, ja sākotnējā izskatīšana neļauj Komisijai pārvarēt grūtības, ko rada jautājums par to, vai izskatītais pasākums ir atbalsts EKL 87. panta 1. punkta izpratnē, tai ir pienākums sākt oficiālu izmeklēšanas procedūru, vismaz tad, ja šīs sākotnējās izskatīšanas laikā tā nav spējusi gūt pārliecību, ka attiecīgais pasākums — pieņemot, ka tas ir atbalsts, — katrā ziņā ir saderīgs ar kopējo tirgu (pēc analogijas skat. arī 1998. gada 2. aprīļa spriedumu lietā *C-367/95 P Komisija/Sytraval un Brink's France, Recueil*, I-1719. lpp., 39. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2009. gada 2. aprīļa spriedumu lietā *C-431/07 P Bouygues un Bouygues Télécom/Komisija, Krājums*, I-2665. lpp., 61. punkts). Šādos apstākļos Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 70. punktā varēja pamatoti būtībā secināt, atsaucoties tostarp uz minēto 58. punktu, ka jautājums par to, vai rūpniecām piešķirtais tarifs ir vai nav tirgus tarifs, prasa sarežģītu ekonomisku vērtējumu, kas izraisa šaubas, kuras noderīgāk var aplūkot oficiālas izmeklēšanas procedūras ietvaros.

85 Līdz ar to pirmā pamata trešā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

Par pirmā pamata piekto daļu — labas pārvaldības un tiesību tikt uzklaušītam principu pārkāpumu

— Lietas dalībnieku argumenti

⁸⁶ *Alcoa* apgalvo, ka Itālijas Republikai iepriekšējās izskatīšanas stadijā nav bijusi iespēja sniegt savus apsvērumus par attiecīgā pasākuma kvalificēšanu par jaunu atbalstu un ka Vispārējā tiesa, neatzīstot, ka Komisija tādējādi ir pārkāpusi labas pārvaldības un tiesību tikt uzklaušītam principus, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

⁸⁷ Komisija apgalvo, ka *Alcoa* šādi izvirza jaunu pamatu, ko tā nav izvirzījusi Vispārējā tiesā un kas līdz ar to ir nepieņemams. Tā turklāt apgalvo, ka Itālijas Republika katrā ziņā, kā izriet no pārsūdzētā sprieduma 40. punkta, ir tikusi uzklaušīta par attiecīgā pasākuma kvalificēšanu par jaunu atbalstu.

— Tiesas vērtējums

⁸⁸ Jāatgādina, ka apelācijas tiesvedībā Tiesas kompetencē principā ir tikai novērtēt tiesisko risinājumu, kas sniegts atbilstoši pamatiem, kuri tikuši apspriesti, izskatot lietu pēc būtības (it īpaši skat. 2007. gada 1. februāra spriedumu lietā *C-266/05 P Sison/Padome*, Krājums, I-1233. lpp., 95. punkts un tajā minētā judikatūra). Lietas dalībnieks tādējādi principā nevar Tiesā pirmoreiz izvirzīt pamatu, ko tas nav izvirzījis Vispārējā

tiesā, jo tas ļautu Tiesai kontrolēt Vispārējās tiesas izraudzītā risinājuma tiesiskumu, ņemot vērā pamatus, kas tai nebija jāizskata.

- 89 Šajā ziņā no pārsūdzētā sprieduma izriet, ka jautājumu, ko *Alcoa* izvirzījusi pirmā pamata piektajā daļā, Vispārējā tiesa nav izskatījusi pēc argumenta, ko *Alcoa* tajā būtu izvirzījusi.
- 90 Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 39. un 40. punktā, protams, ir pārbaudījusi, vai Itālijas Republika ir paudusi nostāju par attiecīgā pasākuma kvalificēšanu par jaunu atbalstu, bet tā šo pārbaudi ir veikusi, pārbaudot Komisijas argumentu, kurš vērsts uz to, lai atzītu prasības pieteikuma pirmajā instancē nepieņemamību, tādēļ ka Itālijas Republika pietiekami skaidri nebija iebildusi pret šo kvalifikāciju.
- 91 Tādējādi jāatzīst, ka pirmā pamata piektā daļa ir nepieņemama.

Par pirmā pamata sesto daļu — pienākuma norādīt pamatojumu apjoma neievērošanu

— Lietas dalībnieku argumenti

- 92 Ar pirmā pamata sesto daļu *Alcoa* apgalvo, ka Vispārējā tiesa nav ievērojusi Komisijai uzliktā pienākuma norādīt pamatojumu apjomu. Ņemot vērā oficiālās izmeklēšanas procedūras sākšanas neatgriezeniskās sekas un to, ka šajā gadījumā pastāvēja agrāks Komisijas lēmums, proti, lēmums par *Alumix*, Vispārējā tiesa esot kļūdaini apgalvojusi, ka šī lēmuma un apstrīdētā lēmuma nošķiršana nav jāpamato. Šis nepietiekamais

pamatojums esot apgrūtinājis apstrīdētā lēmuma juridisko analīzi un pārbaudi. *Alcoa* apgalvo, ka apstrīdētajam lēmumam bija jāietver detalizēts iepriekšējs vērtējums par iespējamajām ekonomiskajām izmaiņām salīdzinājumā ar lēmumu par *Alumix*.

⁹³ Komisija uzskata, ka šī daļa ir jānoraida kā nepamatota.

— Tiesas vērtējums

⁹⁴ Pretēji *Alcoa* apgalvotajam Vispārējā tiesa pārsūdzētajā spriedumā nav apgalvojusi, ka lēmuma par *Alumix* un apstrīdētā lēmuma nošķiršana nav jāpamato.

⁹⁵ Attiecībā uz pārmetumu par pienākuma norādīt pamatojumu apjoma neievērošanu šķiet, ka ar šo pārmetumu *Alcoa* ir domājusi pārsūdzētā sprieduma 78.–89. punktu. No tiem, šķiet, kā ģenerālvokāts norādījis savu secinājumu 127. punktā, *Alcoa* it īpaši ir domājusi minētā sprieduma 88. punktu, kurā Vispārējā tiesa ir noraidījusi tās argumentu, ka Komisija, ņemot vērā lēmumā par *Alumix* piemērotos kritērijus, nesot izpildījusi savu pienākumu pamatot strīdīgo lēmumu.

- 96 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru EKL 253. pantā prasītajam pamatojumam ir jābūt pielāgotam attiecīgā akta būtībai un tam skaidri un nepārprotami jāatspoguļo iestādes — akta autores — argumentācija, lai ļautu ieinteresētajām personām noskaidrot pieņemtā akta pamatojumu un kompetentajai tiesai veikt pārbaudi. Prasība norādīt pamatojumu ir jāizvērtē, ņemot vērā konkrētā gadījuma apstākļus, tostarp akta saturu, izvirzīto pamatu būtību un akta adresātu vai citu personu, kuras šis akts skar tieši un individuāli, iespējamās intereses saņemt paskaidrojumus (it īpaši skat. 2009. gada 2. decembra spriedumu lietā C-89/08 P Komisija/Īrija u.c., Krājums, I-11245. lpp., 77. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 97 Jānorāda, ka pārsūdzētā sprieduma 78. punktā Vispārējā tiesa, kā atzīst arī pati *Alcoa*, ir pareizi atsaukusies uz EKL 253. pantā paredzēto pienākumu norādīt pamatojumu un uz prasībām, ko tas ietver.
- 98 *Alcoa* Vispārējai tiesai tomēr pārmet, ka tā nav atzinusi apstrīdētā lēmuma pamatojuma nepietiekamību, ņemot vērā lēmumu par *Alumix*. Pēc *Alcoa* domām, Komisijai bija jāpaskaidro, kādā ziņā apstrīdētais lēmums atšķiras no lēmuma par *Alumix*.
- 99 Jāatzīst, ka šī pārmetuma pamatā ir pieņēmums, ka apstrīdētā lēmuma priekšmets bija tas pats tarifs, kurš bija ticis pārbaudīts lēmumā par *Alumix*, tādējādi radot nepieciešamību detalizēti pārbaudīt faktoros, kuri noveda pie atšķirīga secinājuma.
- 100 Taču, kā tika atzīts šī sprieduma 50. punktā, Vispārējā tiesa nav pieļāvusi kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 130. punktā uzskatot, ka apstrīdētajā lēmumā pārbaudītais pasākums atšķiras no lēmumā par *Alumix* pārbaudītā.

- 101 No tā, kā izriet no pārsūdzētā sprieduma 88. punkta, ir secināms, ka Komisijas ekonomiskā vērtējuma lēmumā par *Alumix* un iemeslu, kuru dēļ šis lēmums vairs nebija piemērojams, detalizēta pārbaude nebija nepieciešama.
- 102 Attiecībā uz pasākuma, kurš nav ticis iepriekš pārbaudīts, iepriekšējās izskatīšanas stadijā Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 79. punktā ir pareizi nospriedusi, ka Komisija varēja aprobežoties ar to, ka tā apkopo nozīmīgos faktiskos un tiesiskos jautājumus, ietver provizorisku attiecīgā valsts pasākuma novērtējumu, kura mērķis ir noteikt, vai tam ir atbalsta raksturs, un izklāsta iemeslus, kas liek šaubīties par šī pasākuma saderīgumu ar kopējo tirgu.
- 103 Tādējādi Vispārējā tiesa nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā sprieduma 81. un 82. punktā nospriežot, ka Komisija bija pietiekami pamatojusi apstrīdēto lēmumu, skaidri norādot iemeslus, kuru dēļ tā provizoriski secināja, ka attiecīgais pasākums ir atbalsts un ka tai ir nopietnas šaubas par tā saderību ar kopējo tirgu.
- 104 Līdz ar to pirmā pamata sestā daļa ir jānoraida kā nepamatota.
- 105 Tā kā neviens no *Alcoa* izvirzītajiem argumentiem pirmā pamata ietvaros nav pieņemts, viss šis pamats ir jānoraida.

Par otro pamatu — jaunam atbalstam piemērojamās procedūras kļūdainu piemērošanu

- ¹⁰⁶ Otrajam pamatam ir četras daļas. Pirmā daļa ir par judikatūras par atbalsta, kurš ir saderīgs ar kopējo tirgu, pagarināšanu laikā kļūdainu piemērošanu. Ar otro daļu, kas ir izskatīta šī sprieduma 37.–43. punktā, *Alcoa* pārmet Vispārējai tiesai, ka tā ir nepareizi interpretējusi lēmuma par *Alumix* piemērojamību laikā. Trešā daļa ir vērsta uz to, lai tiktu nospriests, ka Vispārējā tiesa, pamatodamās uz 1999. un 2004. gadā notikušajām tehniska rakstura izmaiņām, lai apstiprinātu jaunam atbalstam piemērojamās procedūras piemērošanu, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā. Ceturtā daļa ir par tiesiskās drošības un tiesiskās paļāvības aizsardzības principu pārkāpumu.

Par otrā pamata pirmo daļu — judikatūras par atbalsta, kurš ir saderīgs ar kopējo tirgu, pagarināšanu laikā kļūdainu piemērošanu

— Lietas dalībnieku argumenti

- ¹⁰⁷ *Alcoa* apgalvo, ka Vispārējā tiesa, pārsūdzētā sprieduma 128. punktā uzskatot, ka tās 2002. gada 6. marta spriedums apvienotajās lietās T-127/99, T-129/99 un T-148/99 *Diputación Foral de Álava u.c./Komisija (Recueil, II-1275. lpp.)* ir piemērojams un ļauj uzskatīt, ka pagarināšana laikā pati par sevi var pasākumu pārveidot par jaunu atbalstu, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā. *Alcoa* uzsver, ka šis spriedums attiecās uz tāda atbalsta pagarināšanu, kurš bija ticis atzīts par saderīgu ar kopējo tirgu. Taču pastāvot fundamentāla atšķirība starp pasākumu, kurš atzīts par saderīgu ar kopējo tirgu, un pasākumu, kurš netiek uzskatīts par atbalstu. Ar kopējo tirgu saderīga atbalsta gadījumā ierobežojums laikā esot viens no iemesliem, kuru dēļ var secināt par šī

atbalsta saderīgumu. Tādējādi tā pagarināšana attiecīgo pasākumu nevarot pārveidot par jaunu atbalstu. Savukārt tad, ja tiek atzīts, ka atbalsts nepastāv, tirgus apstākļu izmaiņas varot pasākumu pārveidot par atbalstu, bet pasākuma pagarināšanai pašai par sevi nevarot būt šādas sekas. Šādos apstākļos Regulas Nr. 659/1999 1. panta b) punkta v) apakšpunkts liekot pasākumu uzskatīt par pastāvošu atbalstu, nevis par jaunu atbalstu.

- 108 Komisija atbild, ka Vispārējā tiesa nav pieļāvusi kļūdu, atzīdama, ka 1995. gada likumdošanas dekrētā paredzētā tarifa pagarināšana pamato attiecīgā pasākuma uzskatīšanu par jaunu atbalstu.

— Tiesas vērtējums

- 109 Jāatzīst, ka iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās *Diputación Foral de Álava u.c./Komisija* attiecās uz atbalstu, kurš bija izveidots, pirms attiecīgā dalībvalsts pievienojās kopējam tirgum, un kurš tādējādi bija pastāvošs atbalsts. Vispārējā tiesa šajā spriedumā nosprieda, ka sakarā ar šī atbalsta, kurš bija ticis pagarināts, ilguma izmaiņām tas ir jāuzskata par jaunu atbalstu.

- 110 No šīs Vispārējās tiesas judikatūras par pasākuma, kurš ir pastāvošs atbalsts, pagarināšanu tomēr neizriet, ka tas varētu tikt attiecināts uz pasākumu, kurš savukārt nav ticis uzskatīts par atbalstu. Tas apstāklis vien, ka šādu pasākumu, iespējams, turpina īstenot pēc tiesību akta, ar kuru tas ir ticis noteikts, pagarināšanas, to nevarētu pārveidot par valsts atbalstu.

- 111 Tomēr Vispārējā tiesa nav apgalvojusi, ka pasākuma, ko Komisija nav uzskatījusi par atbalstu, pagarināšana pati par sevi to pārveido par jaunu atbalstu. Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 129. punktā vienīgi ir norādījusi, ka Komisijas veiktā pagarinātā pasākuma pārbaude var notikt vienīgi atbilstoši jaunam atbalstam piemērojamajai procedūrai.
- 112 Jāatzīst, ka šajā lietā, lai uzskatītu, ka Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, Vispārējā tiesa, pārbaudīdama attiecīgo pasākumu no jaunam atbalstam piemērojamo noteikumu viedokļa, pārsūdzētā sprieduma 133. punktā nav balstījusies vienīgi uz *Alcoa* piešķirtā preferenciālā tarifa pagarināšanu ar 2005. gada likumdošanas dekrētu, bet minētā sprieduma 131. un 132. punktā ir uzsvērusi arī Itālijas Republikas izdarītās pašas šī pasākuma būtības izmaiņas.
- 113 No tā izriet, ka Regulas Nr. 659/1999 1. panta b) punkta v) apakšpunkts, saskaņā ar kuru pastāvošs atbalsts ir atbalsts, ko uzskata par pastāvošu atbalstu, jo ir iespējams konstatēt, ka tā ieviešanas laikā tas nav bijis atbalsts, bet pēc tam kopējā tirgus attīstības dēļ — dalībvalstij neieviešot izmaiņas — tas kļuvis par atbalstu, nav piemērojams.
- 114 Šādos apstākļos un atbilstoši Regulas Nr. 659/1999 1. panta c) punktam, tā kā Komisijai bija aizdomas, ka 2005. gada likumdošanas dekrētā paredzētais tarifs ir atbalsts, tai tas bija jāpārbauda saskaņā ar jaunam atbalstam piemērojamo procedūru.
- 115 Tādējādi ir jāuzskata, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 133. punktā ir pareizi nospriedusi, ka Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, attiecīgo pasākumu pārbaudot saskaņā ar jaunam atbalstam piemērojamo procedūru, nevis saskaņā ar pastāvošam atbalstam piemērojamo procedūru.

116 Tādējādi otrā pamata pirmā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

Par otrā pamata trešo daļu, kas vērsta uz to, lai tiktu nopriests, ka Vispārējā tiesa, pamatodamās uz 1999. un 2004. gadā notikušajām tehniska rakstura izmaiņām, lai apstiprinātu jaunam atbalstam piemērojamās procedūras piemērošanu, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā

— Lietas dalībnieku argumenti

117 *Alcoa* apgalvo, ka Vispārējā tiesa kļūdaini ir apstiprinājusi, ka Komisija pamatoti piemērojusi jaunam atbalstam piemērojamo procedūru tā iemesla dēļ, ka *Alcoa* piešķirto tarifu vairs neveidoja *ENEL* veiktā 1995. gada likumdošanas dekrētā paredzētā tarifa piemērošana, bet gan Izlīdzināšanas fonda veiktā atmaksāšana. Šādi rikodamās, Vispārējā tiesa esot paplašinājusi apstrīdētā lēmuma — kurš bija vērsts vienīgi pret *Alcoa* piešķirto tarifu termiņa pagarināšanu atbilstoši 2005. gada likumdošanas dekrētam, nevis pret 1999. un 2004. gadā notikušajām tiri tehniska rakstura izmaiņām — apjomu.

118 *Alcoa* piebilst, ka Komisija bija informēta par šīm izmaiņām un pret tām neiebild. Tādējādi Komisija esot atturējusies apstrīdētajā lēmumā pieminēt, ka 1999. un 2004. gadā notikušās tehniska rakstura izmaiņas pamato jaunu pārbaudi. Tā to neesot minējusi arī citā lēmumā par *Alcoa* piešķirto preferenciālo tarifu, proti, lēmumā par *Portovesme*. Turklāt 2004. gada 1. decembra lēmumā par valsts atbalstu N/490/2000 - Itālija, neatgūstamās izmaksas elektroenerģijas nozarē (OV 2005, C 250, 9. lpp.; turpmāk tekstā — “lēmums par neatgūstamajām izmaksām”) — Komisija esot uzskatījusi,

ka tādi tarifi kā tie, kas tiek piemēroti *Alcoa*, ir vispārēji maksājumi, uz kuriem jau attiecas pastāvošā atbalsta shēma. *Alcoa* tādējādi pārmet Vispārējai tiesai, ka tā lēmumu par neatgūstamajām izmaksām ir noraidījusi kā neatbilstošu un, lai pamatotu, ka Komisija ir piemērojusi jaunam atbalstam piemērojamo procedūru, balstījusies uz minētajām tehniska rakstura izmaiņām.

- ¹¹⁹ Komisija apgalvo, ka *Alcoa* noliedz apstrīdētā lēmuma saturu, uzskatīdama, ka tas attiecas vienīgi uz 1995. gada likumdošanas dekrētā paredzētā tarifa pagarināšanu. Vispārējā tiesa neesot paplašinājusi apstrīdētā lēmuma apjomu, nospriežot, ka pāreja no reāla tarifa, kurš ir pamatā lēmumam par *Alumix*, uz teorētisku tarifu, kurš ir izskatīts apstrīdētajā lēmumā, ietver būtiskas izmaiņas. Turklāt — un pretēji *Alcoa* apgalvotajam — Komisija uzsver, ka tā 1999. un 2004. gada tehniskā rakstura izmaiņas jau bija apstrīdējusi lēmumā par *Portovesme*, uzsākot oficiālu izmeklēšanas procedūru lietā, kas bija šī lēmuma pamatā. Attiecībā uz lēmumu par neatgūstamajām izmaksām Komisija apgalvo, ka tas attiecas uz *ENEL* neatgūstamajām izmaksām un nav atbilstošs attiecībā uz *Alcoa* piešķirtajām priekšrocībām saistībā ar elektroenerģijas tarifu.

— Tiesas vērtējums

- ¹²⁰ Apelācijas sūdzības ietvaros *Alcoa* neapstrīd lietas faktus un apstrīdētā lēmuma aprakstu pārsūdzētajā spriedumā. Tā ir vienkārši precizējusi, ko Komisija neapstrīd un kas ir atgādināts šī sprieduma 14. punktā, ka izmaiņas 1995. gada likumdošanas dekrētā paredzētajos tarīfos tika izdarītas 1999. gadā, proti, pirms 2005. gada likumdošanas dekrēta pieņemšanas.

- 121 No apstrīdētā lēmuma apraksta pārsūdzētajā spriedumā izriet, ka tajā ir minēta ne vien 1995. gada likumdošanas dekrētā paredzētā tarifa pagarināšana, bet arī šī tarifa apsaimniekošanā notikušās izmaiņas, proti, daļēja piemērotā tarifa atmaksāšana ar nodoklim pielīdzināma maksājuma palīdzību un Izlīdzināšanas fonda veiktā šī tarifa apsaimniekošana.
- 122 Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 17. punktā ir norādījusi, ka šīs izmaiņas Komisijai lika apstrīdētā lēmuma 40.–46. punktā uzskatīt, ka tai ir jāpārbauda, vai *Alcoa* piešķirtais preferenciālais tarifs, ņemot vērā tā paredzēto tarifa samazinājumu, ekonomiskās priekšrocības, ko tas deva *Alcoa*, šī samazinājuma finansēšanu no valsts līdzekļiem, kā arī šī tarifa ietekmi uz konkurenci un tirdzniecību starp dalībvalstīm, nav valsts atbalsts.
- 123 No tā izriet, ka, pārsūdzētā sprieduma 68. punktā novērtējama secinājumus, ko Komisija attiecībā uz priekšrocības jēdzienu bija izdarījusi no starpības starp *ENEL* piemēroto tarifu un ar 2005. gada likumdošanas dekrētu pagarināto tarifu atmaksāšanas, Vispārējā tiesa nav paplašinājusi apstrīdētā lēmuma apjomu.
- 124 Tā nav arī paplašinājusi šī lēmuma apjomu, pārsūdzētā sprieduma 132. punktā atzīstot, ka attiecīgo pasākumu vairs neveido *ENEL* veiktā 1995. gada likumdošanas dekrētā paredzētā tarifa, kurš atbilda tirgus tarifam, piemērošana, bet gan Izlīdzināšanas fonda piešķirtā atmaksa no valsts līdzekļiem, lai kompensētu starpību starp *ENEL* piemēroto tarifu un 1995. gada likumdošanas dekrētā paredzēto tarifu, kura termiņš tika pagarināts ar 2005. gada likumdošanas dekrētu.
- 125 *Alcoa* argumenti, ka, pirmkārt, šīs izmaiņas notika pirms 2005. gada likumdošanas dekrēta pieņemšanas un, otrkārt, ka Komisijai par tām bija zināms un tā pret tām neiebilda, nav šķērslis, lai šī iestāde tās izskatītu kā jaunu atbalstu, kā tas definēts

Regulas Nr. 659/1999 1. panta c) punktā. Faktiski Tiesa iepriekš ir nospriedusi, ka valsts atbalsta, pastāvoša vai jauna, jēdziens atbilst objektīvajai situācijai un nav atkarīgs no iestāžu rīcības vai paziņojumiem (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/Īrija u.c., 72. punkts).

¹²⁶ Attiecībā uz lēmuma par neatgūstamajām izmaksām atbilstību jāatzīst, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 113. punktā pamatoti ir norādījusi, ka tas attiecas nevis uz atmaksu *Alcoa* rūpniecām, bet gan uz shēmu, ar kuru *ENEL* tika atmaksātas tās neatgūstamās izmaksas, kuras radās elektroenerģijas tirgus liberalizācijas rezultātā.

¹²⁷ Turklāt Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 114. punktā arī pamatoti būtībā ir piebildusi, ka, pat pieņemot, ka Komisija procedūras saistībā ar lēmumu par neatgūstamajām izmaksām ietvaros bija informēta par *Alcoa* rūpniecām piemēroto shēmu, *Alcoa* — nepastāvot konkrētiem tai dotiem Komisijas solījumiem — nevarēja no tā rasties nekāda pārlicība, ka preferenciālā tarifa pagarināšana neietvers jaunu atbalstu.

¹²⁸ No tā izriet, ka Vispārējā tiesa nav pieļāvusi kļūdu pārsūdzētā sprieduma 112.–114. punktā ietvertajā vērtējumā par lēmuma par neatgūstamajām izmaksām ietekmi uz apstrīdēto lēmumu, kā arī, minētā sprieduma 112. punktā nosprieždama, ka *Alcoa* arguments ir neefektīvs.

¹²⁹ Tādējādi otrā pamata trešā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

Par otrā pamata ceturto daļu — tiesiskās drošības un tiesiskās paļāvības aizsardzības principu pārkāpumu

— Lietas dalībnieku argumenti

¹³⁰ Ar otrā pamata ceturto daļu *Alcoa* apgalvo, ka, akceptējot Komisijas veikto jaunam atbalstam piemērojamās procedūras piemērošanu, Vispārējā tiesa ir pārkāpusi tiesiskās drošības un tiesiskās paļāvības aizsardzības principus. Ņemot vērā agrāko Komisijas secinājumu, ka *Alcoa* piešķirtais tarifs nav atbalsts, Komisijai esot bijis jāpiemēro vismaz pastāvošam atbalstam piemērojamā procedūra. *Alcoa* šajā ziņā atsaucas uz vairākiem Komisijas lēmumiem un pamatojas uz judikatūru, kas izriet no iepriekš minētā sprieduma apvienotajās lietās Beļģija un *Forum 187*/Komisija.

¹³¹ Komisija atbild, ka Vispārējā tiesa nav pārkāpusi vispārējos tiesību principus un ka *Alcoa* atkal balstās uz kļūdainu pieņēmumu, ka 2005. gada likumdošanas dekrēta 11. panta 11. punkts ir vienīgi lēmumā par *Alumix* izskatītā pasākuma termiņa pagarinājums. Komisijas lēmumi, uz kuriem atsaucas *Alcoa*, neesot atbilstoši, jo tie attiecoties vai nu uz iespējas atgūt atbalstu neesamību — kas ir jautājums, kurš šīs lietas ietvaros nav izvirzīts, vai arī uz shēmas turpināšanu atbilstoši tādai pašai kārtībai kā to apstiprinājumā noteiktā — kas šajā lietā tā neesot.

— Tiesas vērtējums

¹³² Jākonstatē, ka ar otrā pamata ceturto daļu *Alcoa* būtībā atkārtu argumentus, ko tā ir iztīrījusi pirmā pamata otrās daļas ietvaros, tos piemērodama procedūrai par jaunu atbalstu.

- 133 Jānorāda, pirmkārt, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 102. un 103. punktā pareizi ir minējusi šī sprieduma 71. punktā atgādināto judikatūru.
- 134 Otrkārt, šī sprieduma 71.–75. punktā iztīrītais iemesls dēļ lēmumā par *Alumix* ievērtie Komisijas secinājumi nevarēja likt *Alcoa* leģitīmi domāt, ka šī lēmuma secinājumi attieksies uz apstrīdētajā lēmumā izskatīto tarifu.
- 135 Tādējādi Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 108. punktā pamatoti ir nospriedusi, ka lēmums par *Alumix* nevarēja *Alcoa* radīt tiesisko paļāvību par šajā lēmumā ietverto secinājumu spēka turpināšanos. Vispārējā tiesa tā paša sprieduma 109. punktā no tā pamatoti ir secinājusi, ka Komisija, pieņemdamā apstrīdēto lēmumu, kura pamatā ir jaunam atbalstam piemērojamā procedūra, nav pārkāpusi tiesiskās paļāvības aizsardzības principu.
- 136 Kas attiecas uz apgalvojumu par tiesiskās drošības principa pārkāpumu, tad tas ir jānoraida tā paša iemesla dēļ kā šī sprieduma 76. punktā minētais.
- 137 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ir jānoraida otrā pamata ceturtais daļa, kā arī viss otrais pamats.
- 138 Tā kā nav apmierināms neviens no apelācijas sūdzības pamatiem, tā ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- ¹³⁹ Saskaņā ar Reglamenta 122. panta pirmo daļu, ja apelācijas sūdzība nav pamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem. Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam, kas apelācijas tiesvedībā piemērojams saskaņā ar šī paša reglamenta 118. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisija ir prasījusi piespriet *Alcoa* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā *Alcoa* spriedums ir nelabvēlīgs, jāpiespriež tai atlīdzināt šajā instancē radušos tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

- 1) **apelācijas sūdzību noraidīt;**

- 2) ***Alcoa Trasformazioni Srl* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

[Paraksti]